

Όταν γράφεις ανακαλύπτεις πολλές αλήθειες!

Η συγγραφέας Νόρα Πυλωρωφ- Προκοπίου μιλάει στο CRETALIVE

Συνέντευξη στη Μαρία Ζιαβανέλη

“Είναι σημαντικό το παιδί να μεγαλώνει σ’ένα σπίτι που οι γονείς διαβάζουν. Διαβάζουν οι ίδιοι και εξοικειώνουν και το παιδί από τα πρώτα χρόνια της ηλικίας του με το βιβλίο και με τις χαρές που προσφέρει.” Τονίζει στο cretalive η συγγραφέας Νόρα Πυλωρωφ- Προκοπίου.

Η ΝΟΡΑ ΠΥΛΟΡΩΦ γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, όπου και ζει. Σπούδασε στο Ινστιτούτο Διερμηνέων-Μεταφραστών του Πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης γερμανικά, αγγλικά, ιταλικά και οικονομία. Εργάστηκε ως καθηγήτρια στο Ινστιτούτο Goethe, κυρίως σε τάξεις ανώτατης βαθμίδας. Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τη διδασκαλία της μετάφρασης. Έχει μεταφράσει από τα γερμανικά δύο μυθιστορήματα, μία ποιητική συλλογή, μία ανθολογία Γερμανών ποιητών και έναν τόμο διηγημάτων. Υπήρξε βασική μεταφράστρια του λογοτεχνικού περιοδικού Ausblicke (1970-1979). Επίσης συνεργάζεται με το λογοτεχνικό περιοδικό Εντευκτήριο. Το 2004 εκδόθηκε μια συλλογή διηγημάτων της με

τίτλο ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ ΘΑΜΠΟΙ – ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της Η ΑΝΑΣΑ ΣΤΟ ΣΒΕΡΚΟ και ΤΟ ΔΙΑΜΑΝΤΕΝΙΟ ΑΛΦΑ.

Θα ήθελα να μας παρουσιάσετε με λίγα λόγια τα βιβλία σας ;

Εγραφα τρία βιβλία, ένα μικρό τόμο διηγημάτων με τίτλο «Καθρέφτες θαμποί, τέσσερις ιστορίες και μια αληθινή», Εκδόσεις Μικρός Ιανός και δύο μυθιστορήματα, «Η ανάσα στο σβέρκο», Εκδόσεις Ψυχογιός και «Το διαμαντένιο Αλφα» που εκδόθηκε πρόσφατα από τον ίδιο εκδοτικό οίκο.

Πόσο πιστεύετε ότι σας βοήθησαν οι σπουδές σας στην συγγραφή των βιβλίων σας;

Βοήθησαν πολύ και καθοριστικά. Σπούδασα μετάφραση στο Ινστιτούτο Διερμηνέων Μεταφραστών του Πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης. Ασχολήθηκα ενεργά με τη μετάφραση μεταφράζοντας αρκετά λογοτεχνικά βιβλία από τα Γερμανικά, δίδαξα μετάφραση στο Ινστιτούτο Goethe και στο ΕΚΕΜΕΛ, και Γερμανική λογοτεχνία στις ανώτατες τάξεις του Ινστιτούτου. Μέσα από αυτή την ενασχόληση εξασκήθηκα στο σωστό χειρισμό της γλώσσας,, εμβάθυνα στα μυστικά της, έμαθα τα κατατόπια και τις τρικλοποδιές της, προσέγγισα καλύτερα τη μητρική μου μέσα από την ξένη γλώσσα και βέβαια όξυνα και βελτίωσα το λογοτεχνικό μου κριτήριο.

Πότε άρχισε το ταξίδι της συγγραφής για σας ;

Ηρθε αργά στον δρόμο της ζωής μου, και ίσως ήταν καλύτερα έτσι, γιατί το είδα σα θεόσταλτο δώρο και του αφοσιώθηκα απόλυτα. Και βέβαια η τράπεζα της μνήμης μου είχε να προσφέρει πολλά και ενδιαφέροντα, εμπειρίες ζωής πολύτιμες.

Ποιες είναι οι εντυπώσεις από τις συναντήσεις σας με το κοινό πχ στις παρουσιάσεις των βιβλίων σας ;

Οι παρουσιάσεις είναι ένα θέμα. Ποτέ δεν ξέρεις αν και τι είδους επιτυχία θα έχουν. Η εισπρακτική όσο και να πεις είναι ευχάριστη,

δεν δίνει όμως τη χαρά που προσφέρει μια ζωντανή συζήτηση ανάμεσα στον συγγραφέα και στο κοινό. Νομίζω ότι οι καλύτερες παρουσιάσεις είναι αυτές που γίνονται με τις λέσχες βιβλίου. Τα μέλη έχουν διαβάσει το βιβλίο, έχουν άποψη, κρίνουν, ερμηνεύουν, αποφαίνονται. Και τυχαίνει να «διαβάζουν» κάτι στο βιβλίο που ο συγγραφέας ούτε το έχει καν φανταστεί.

Ο Τσέχος συγγραφέας Μίλαν Κούντερα, είχε πει: Το να είσαι συγγραφέας δεν σημαίνει να κηρύττεις μια αλήθεια, σημαίνει να ανακαλύπτεις μια αλήθεια. Συμφωνείτε;

Όταν γράφεις ανακαλύπτεις πολλές αλήθειες, τις δικές σου, τις κρυφές και ανεξερεύνητες, τις καταχωνιασμένες από αμνημονεύτων χρόνων μέσα σου. Δεν έχω φιλοδοξία να κηρύξω κάτι. Όταν γράφω κάνω κουβέντα με μένα. Αν η δικιά μου αλήθεια συμπίπτει με του αναγνώστη και η αλήθεια αυτή τον βοηθήσει, τόσο το καλύτερο.

Υπάρχει κάποιο βιβλίο που όταν το διαβάσατε αισθανθήκατε ότι επηρέασε την προσωπικότητά σας;

Και παλιότερα και τώρα με έχουν αγγίξει πολλά βιβλία, δεν μ'έχουν όμως επηρεάσει. Πιστεύω ότι για να συμβεί κάτι τέτοιο θα έπρεπε να ξέρω και το συγγραφέα, τη ζωή, το έργο του, το χαρακτήρα του, τα κίνητρά του. Ουτοπικό βέβαια. Τις πιο πολλές φορές δε συνταιριάζει η προσωπικότητα του συγγραφέα με το βιβλίο που σε εντυπωσίασε.

Ποια είναι τα δικά σας κριτήρια για την επιλογή ενός βιβλίου;

Το όνομα του συγγραφέα, το εξώφυλλο, ο τίτλος, σπανιότερα το κείμενο του οπισθόφυλλου και σχεδόν ποτέ η κριτική.

Τι έχετε να πείτε για την λεξιπενία της σημερινής νεολαίας; Πως μπορεί να βοηθήσει η λογοτεχνία;

Η λογοτεχνία βοηθάει τους νέους ανθρώπους να εμπλουτίσουν το λεξιλόγιό τους. Τους βοηθάει και να βρουν απαντήσεις στα ερωτήματά τους. Είναι σημαντικό το παιδί να μεγαλώνει σ'ένα σπίτι που οι γονείς διαβάζουν. Διαβάζουν οι ίδιοι και εξοικειώνουν και το παιδί από τα πρώτα χρόνια της ηλικίας του με το βιβλίο και με τις χαρές που προσφέρει.

Είναι σίγουρο ότι το λογοτεχνικό βιβλίο ανοίγει υγιείς ορίζοντες , χαρίζει φως και αισιοδοξία .Όμως τα ποσοστά των Ελλήνων που διαβάζουν είναι δυστυχώς απογοητευτικά. Θά θελα κ εδώ την άποψη σας.

Νομίζω πως έχουν αλλάξει πολλά πράγματα στην Ελλάδα στον τομέα του βιβλίου. Βοήθησαν σ'αυτό οι λέσχες ανάγνωσης και οι εκθέσεις βιβλίου. Που πολλές φορές έχουν χαρακτήρα πανηγυριού, όμως αυτό δε βλάπτει. Ολόκληρες οικογένειες περιφέρονται στα περίπτερα, χαζεύουν, μαζεύουν προσπέκτους και ανάμεσα σε χοτ ντογκ και ποπ κορν αγοράζουν και κανένα βιβλίο.

Οι παρουσιάσεις βιβλίων είναι επίσης σημαντικός θεσμός. Είναι ενδιαφέρον για τον αναγνώστη να συναντήσει από κοντά τον συγγραφέα που τον «ταξίδεψε».

Και βέβαια οι βιβλιοκριτικές σε έγκριτες εφημερίδες βοηθούν πολύ στον προσανατολισμό και στην ενημέρωση ενός εν δυνάμει αναγνώστη. Αρκεί φυσικά να είναι γραμμένες σε σαφή και κατανοητή γλώσσα.

Τι ετοιμάζει τώρα η πένα σας;

Ενα πολυπρόσωπο πολύ ενδιαφέρον μυθιστόρημα που με δυσκολεύει όμως και γι αυτό το καθυστερώ. Κάτι σαν το γεφύρι της Αρτας.